

**Jezik u kontekstu. Tekst s prazninama. \_\_\_\_ /15 itema Sastavila: Sabine Nagy**

Pročitajte tekst u kojem nedostaju neke riječi. Za svako prazno mjesto (1 – 15) upišite samo jednu riječ u tablicu! Item 0 je riješen.

**Imam pun nos svega...**

(Sabine Nagy)

Kad moja majka ulazi u moju sobu, ona nikada ne pokuca na vrata. Mrzim to.

Čim se otac vrati kući s posla, on fućka. Kako mi to ide na živce. Uvijek ista pjesma. Povučem se u (0) \_\_\_\_ sobu.

Sjednem za stol i već znam što će čuti: „Jesi li oprao ruke?“ Zar baka još ne zna da to radim i (1) \_\_\_\_ njezinih uputa?

Kad je Mira zadubljena u knjigu (2) \_\_\_\_ novine, ona gricka nokte. Grozno. Ne trpim (3) \_\_\_\_ zbog toga.

Prije nego (4) \_\_\_\_ se Denis javi na mobitel, on se nakašlja. Čemu to? Da (5) \_\_\_\_ sljedeći put razbijem njušku?

Pred pločom Ida si češe glavu. Kao (6) \_\_\_\_ ima uši. Ispadne glupa. Ne mogu to više gledati.

Pri razgovoru naša me susjeda nikada ne gleda u oči. To (7) \_\_\_\_ čini nervoznim. Neću da pričam s (8) \_\_\_\_.

Djed mi stalno dosađuje istom pričom (9) \_\_\_\_ ratu. Živcira me. Izbjegavam ga.

Kad sestra pije čaj, ona žličicom lupa po čaši dok se šećer ne otopi. Toliko to glasno radi da me zbole uši. Postajem agresivan i ostavim je samu (10) \_\_\_\_ kuhinji.

Učiteljica iz matematike me zove mojim prezimenom. Zar ne može zapamtiti (11) \_\_\_\_ ime? Toni se zovem. Toooniii!!!

Svake večeri baka me zamoli da (12) \_\_\_\_ stavim čašu vode na noćni ormarić. Nikada se ne zahvaljuje za to. To me jako ljuti. I danas baka želi da joj donesem vode.

Danas kažem: „Bako, (13) \_\_\_\_ nikada ne kažeš *Hvala*?“ „Joj, imaš pravo, dušo moja, to (14) \_\_\_\_ lijepo. Oprosti! Toliko sam se već navikla... Hvala ti puno, unučiću! Znaš, Toni, trebao si (15) \_\_\_\_ to reći već davno!“

0	svoju	8	
1		9	
2		10	
3		11	
4		12	
5		13	
6		14	
7		15	

Rješenje:

0	svoju	8	njom
1	bez	9	o
2	ili	10	u
3	je, ju	11	moje
4	što	12	joj
5	mu	13	zašto
6	da	14	nije
7	me	15	mi